

II Księga Kronik

Rozdział 26

1. Wtedy cały lud judzki wziął Uzjasza, który miał szesnaście lat i ustanowili go królem zamiast jego ojca Amacjasza. 2. To on, kiedy król zasnął ze swoimi przodkami, odbudował Elath oraz przywrócił je do Judy. 3. Uzjasz miał szesnaście lat, kiedy zaczął królować, a panował w Jeruszałaim pięćdziesiąt dwa lata; zaś imię jego matki to Jekolia z Jeruszałaim. 4. A czynił, co było odpowiednie w oczach WIEKUISTEGO, według wszystkiego, co czynił Amacjasz, jego ojciec. 5. I szukał Boga za czasu Zacharjasza, który rozumiał widzenia Boga; a w dni, w których szukał WIEKUISTEGO, Bóg mu szczęścił. 6. Zatem się ruszył, walcząc z Pelisztinami, i zburzył mury Gat, mury Jabne oraz mury Aszdodu, i zbudował miasta w Aszdocie oraz na ziemi Pelisztinów. 7. Bowiem Bóg mu pomagał przeciwko Pelisztinom oraz przeciw Arabom, którzy mieszkali w Gur Baal i Meunitom. 8. A Ammonici dawali daninę Uzjaszowi, więc rozniosło się jego imię do samego Micraim; bo w końcu bardzo się wzmocnił. 9. I Uzjasz zbudował wieże w Jeruszałaim nad bramą Narożną, bramą Nad doliną oraz przy Narożniku, i je umocnił. 10. Pobudował też wieże na puszczy oraz wykopał wiele studni; bowiem miał bardzo wiele stad, tak w dolinach, jak i na równinach, i rolników, i winiarzy po górach, i na Karmelu; gdyż kochał się w uprawianiu ról. 11. Uzjasz miał też gotowe do bitwy wojsko, które wychodziło na wojnę w zastępach, według liczby obliczonej przez kanclerza Jejela oraz kapłana Masejasza, pod ręką Chananii, królewskiego zarządcy. 12. Cała liczba przedniejszych ojców, ludzi sprawnych, to dwa tysiące sześćset. 13. A pod ich ręką trzysta siedem tysięcy pięćset walecznego i skutecznego w wojnie ludu, do pomocy królowi przeciwko nieprzyjacielowi. 14. Zaś Uzjasz przygotował dla całego owego wojska – tarcze, włócznie, przyłbice, pancerze, łuki i kamienie do proc. 15. Zrobił też w Jeruszałaim bardzo przemyślnie urządzenia do wypuszczania strzał oraz wielkiego kamienia, aby były na wieżach i na rogach; więc podczas gdy się wzmacniał, z powodu cudownej pomocy daleko rozniosło się jego imię. 16. Ale kiedy się wzmocnił, podniosło się jego serce aż do zepsucia. Zatem wystąpił przeciw WIEKUISTEMU, swojemu Bogu, i wszedł do Świątyni WIEKUISTEGO, aby kadzić na ołtarzu kadzenia. 17. A za nim wszedł kapłan Azarja, zaś z nim osiemdziesięciu silnych mężów, kapłanów WIEKUISTEGO. 18. I stanęli naprzeciw króla Uzjasza, i mu mówili: Uzjaszu! Nie twoim jest kadzić WIEKUISTEMU ale kapłanów, synów Ahrona, którzy są poświęceni, by kadzili. Wyjdź ze Świątyni, bowiem jesteś niewiernym; więc nie będzie ci to ku sławie u Boga, WIEKUISTEGO. 19. Zatem rozgniewał się Uzjasz, mający w swoich rękach kadzielnicę, by kadzić. A gdy się srożył przeciwko kapłanom, w Domu WIEKUISTEGO, przed kapłanami, przy ołtarzu kadzenia, na jego czoło wystąpił trąd. 20. Zaś Azarja, najwyższy kapłan oraz wszyscy kapłani spojrzeli na niego a oto był trędowatym na swoim czole; wtedy się przestraszyli, ale i on sam pospieszył do wyjścia, bo WIEKUISTY go dotknął. 21. Zatem król Uzjasz był trędowatym do dnia swojej śmierci; a będąc trędowatym, mieszkał w osobnym domu, bowiem był wyłączony z Domu

WIEKUISTEGO. Więc nad domem królewskim stał jego syn Jotam, sądząc lud ziemi. **22.** A inne sprawy Uzjasza, te pierwsze i ostatnie, opisał prorok Izajasz, syn Amosa. **23.** I Uzjasz zasnął z swoimi przodkami, i pochowano go z jego przodkami na polu grobów królewskich; bo mówili: Jest trędowaty. A zamiast niego panował jego syn Jotam.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012